

קזן דמאלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

בימינו אלו נתבטלו כל הפגיעות והעינויים כו', וכיון שכן, ישנה ללא רק הפצאות דמשיח, אלא גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל מעשי.

ראו עמוד 6

ערב שבת קודש פ' וירא, כ"ף מר-חשוון
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שלך

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כל הענינים וכל הפעולות חדולים בעניני משיח וגאולה

כולל גם באכילתו ושתיתו, שמשתוקק לסעודה דליתתו ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאך רעב לסעודה דליתת ושור הבר ויין המשומר • בימינו אלו נתבטלו כל המנהגים והענינים כול, וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! •

ובהדגשה יתירה בדרון זה – דור השלישי לאד"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של להביא את הגאולה בפועל ממש • קטנים משיחת ש"פ וירא, ח"י מר-חשון ה'תשי"ב – מוגה

. . . ובהו נחוסף עילוי מיוחד בדרות האחרונים – שנתגלה סמולתו המיוחדת של ל"ף מרשון (שמתברר משה פרשת וירא ח"י מרחשוון) בהולדת אד"ע ביום זה (בשנת כתי"א), שבו "מזלו גובר"².

מעניני העיקריים של אד"ע – כפי שראו כבר בקטנתו, כמאר"ל "בצין בוצין מקספי' דייע", ונאכ"כ לאחר שנתגדל ועד שנמנהג לשיא בשראק³ – ההשתדלות המיוחדת

בהענין ד"וירא אליי ה" (לא רק בנוגע לעצמו⁴, אלא גם) אצל כא"א משראל, כמדוגש בהיחודו שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים⁵, ישיבה⁶ שולומדים בה "תורה הגלית ותורת החסידות תמומה"⁷, ובאופן שלמוד תורת החסידות הוא "בענין חטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלמורד הסוגיות בגלילי שבתורה"⁸, ש"החסידות יבני כמו שמבנינים ענין בגלגל"⁹ – שע"י נעשה (מעין

¹ שיש בה שני כפלי, שהוא רמוז לכתא עלאה (קונטרס "חורן לנער" ע' 8).

² ודועלמו ר"ה פ"ה ט"ו ח"י, ובקה"ע שם.

³ לאחר הסמלתו אבני, אדמ"ר מרה"ש בי"ג תשרי תרפ"ז* – ששנה זו החלה שנת המאה ועשר לחתלת נשיאות.

⁴ במודג גם בפתגמי הירושק שאשר יושב בחדרו ולומר ולתורב שמתאר האשון שבחן בדים (בגלגל ב' דוד חסוכת תת"ק) הוא ד"ר כח יתנו ד' (קונטרס "חורן לנער" ע' 41).

⁵ לנער מהשיבות "דתימים" למצות מילה – כמ"ש "חתול לפני רחי תמים" ע"י המילה (ל' ד' י"א ובפ"ש"י).⁶

⁶ מלשון "ישב ועסק בתורה", היינו שהנסיב בתורה הם בנימות התורה הוא האופן של התישבות.

⁷ שיהת ליל שמח"ת תרל"ט – "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.

⁸ שם כג.

⁹ שם כה.

מתל הזהלה מפתחו של עוג?

בקשר עם פרשת השבוע – פ' וירא, וכ"ף מ"ח שחל בשבת זו, מובאים בה' ב צילומים: א) (מקסון) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ ח"י שרה ה'תשי"ט (נדפס בלקו"ש ח"א ע' 47). ב) מהתאריך לפתח דבר להוצאה החדשה של ספר המאמרים תער"ב לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע – בעל יום ההולדת דכ"ף מ"ח, ובו כתב כ"ק אד"ש מה"מ את התאריך כ"ף ה'תשנ"ב.

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בשעת אברהם האט געמאכט א משתה "בינס הגמל את יצחק" – צוליב דעם וואס יצחק ווערט פארבונדן מיט'ן אויבערשטן – צי "ברית עולם" פון מילה, צי "אני היום ילדתי" פון בר מצוה – איז כאטש אז עוג מלך הבשן האט געלאכט פון אים און בארמט זיך אז מיט זיין כוח און שיטארקייט קען ער דאָס מאכן צונישט – איז ניש נאָר וואָס מען איז ניש נתפעל געוואָרן פון אים נאָר אדרבה, מען האָט נאָך געמאכט א "פאראד" פון דעם "יום הגמל את יצחק", און נאָך מערער, עס האָט זיך גלייך אָנגעהויבן מפלת עוג – בדיבורו של הקב"ה וואָס חשיב מעשה (מיט דעם אויבערשטנס וואָרט וועלכע ווערט גערעכנט ווי א מעשה בפועל), מען האָט אים אָנגעזאָגט אז יפול בידי יוצאי חלציו של יצחק.

דאָס איז דער פסוק מרמז און מובא: ווי אזוי האָט געקאָגט זיין "תולדות יצחק" – דורך "אברהם הוליד את יצחק", געבאָרן יצחק'ן און אויך דער טייטש – געמאכט יצחק'ן מוליד זיין.

להלן קטע זה בתרגום הפשי ללה"ק (מתוך לקו"ש ח"א בלה"ק ע' 40):

בשעה שיערד אברהם את המשחה, "בינס הגמל את יצחק" – לכבוד התקשרותו של יצחק עם הקב"ה – אם של "ברית עולם" במילה, ואם של "אני היום ילדתי" לבר-מצוה – הרי אף שיעוג מלך הבשן לעג לה בלבב והתיימר לבטלה בכוון ובבורותו – לא בלבד שהדבר לא הביא לרפיץן דיים, כי אם, אדרבה, "יום הגמל את יצחק" חגג במשחה גדול, ויתר על כן, מפלתי של עוג חחלה אז, בדיבורו של הקב"ה שחשיב מעשה נאמר לו אז שיפיל בידי יוצאי חלציו של יצחק.

ואת זאת מרמז ומבאר הפסוק: האפשרות של "תולדות יצחק" נגדמה מתוך כך ש"אברהם הוליד את יצחק", הן כפסוקים של דברים והן לפי ביאורם שאברהם גרם ליצחק להלל.

בינד להקדישי מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלמה

פרטים בטלפונים: איצות הרבית – 778-6670 (718) אויך הקורשי – 840-3153 (04)

ההתועדות נסתמרה בשעה 4:35.

אחרי מנחה החל נגן "בני הכלא". בעת ניצאתו הורה כ"ק אדי"ש בידו הקי לאות של שמחה.

קפ"פ, ב"פ-א-תשן: בעת קריאת התורה הביט כ"ק אדי"ש בפני השפתו הכמנים (כד, יד). בעת שעלה כ"ק אדי"ש לתורה הביט באי שביעות רצון על בודל סגנרי, שהי על ראפת בהכניס, אחרי שסיים כ"ק אדי"ש את הברכה השני הסתובב שוב לראות אם הרימו כבר את זה.

קפ"פ, ב"פ-א-תשן: היום הגיה כ"ק אדי"ש את ההתועדות דשבת כ"ף מ"ח.

המשד א"י"ה בשבוע הבא

סד ה"שיחות קודש" – חובה בבית

לראשונה בתולדות מדי"ד יוצא לאור סט מהודר שיקיף בתוכו את כל שיחותיו של הרבני מלך המשיח שליט"א בשנים תש"י-תשמ"א כפי שנאמרו בזמנו ע"י הרבני (וחלקם אף הוגחו על-ידו). כולל יומנים נודרים מכל השנים תמשת הספרים הראשונים כבר יצאו לאור וכעת עומל צוות מיזמן ומקצועי על תמישת הספרים הבאים שעומדים לצאת בקרוב בסך הכל ייצאו לאור כ-60 ספרים שיקיפו בתוכם אוצר בלום כעת ניתנת הזדמנות חד-פעמית להאטרף לפרוייקט נמחיר הנמור ביותר! **פול חלק במהפלה – הצטרף עכשיו!**

באדי"ק: 3153-840 (04). ברדכי העולם: משרד ראשי, פקס: 3451-363 (718)

על הנצחון במלחמה²¹, שעי"ז נעשה באת ונלוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ורבהגשה יתירה בודונו זה – דוד השלישי²² לאד"ע ולתלמידיו חילי בית דוד, שבו **מסתוות ונשלמת** עבודתם של חילי בית דוד להביא את המאלה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכבר כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין **שכבר נסתומה ונשלמה** כל העבודה, ועומדים מוכנים למבלת דוד מלכא משיחא, ולאכ"ל לאחרי המשד העבודה דחילי בית דוד בהפצת המעניות חוצה במשד ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' ללב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע²³.

וברורנו זה נמצאים כבר בשנת הצד"ק – לאחר סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסינמו וחותמו "אשר חרפו עקבות משיח", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הוצחו דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה הש"כית למזמור צד"ק, שסינמו וחותמו "יהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה דינו **כוננו**", דקאי על בית המשד דלעתיד²⁴, "מקדיש אדני-כוננו יד"ל²⁵.

• • • ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון

- סח"ש תשי"ב שיע 141 ואילך.
- 18) תהלים פט, נב.
- 19) ספ"א.
- 20) שם נג.
- 21) ראה נזיר בסופו, וש"י.
- 22) ליתמר משי"א יטורת יקנים בני בניש" (משלי יג, ו). וראה אבות פ"ה, ה. ב"ד פס"ג ב. "לא נמושו מפר מפי זקני ומפי זקני זקני גו' מעתה ועד עולם" (שעי"ז נט, כא). וראה ב"מ פה, א).
- 23) תבוא סב, ג.
- 24) מודש תהלים עה"פ.
- 25) בשלח טו, יג.

דרוגמת) הענין ד"איוא אלוי ה", שעניני **אלקות** המתבארים בתורת החסידות¹⁰ (י"דע את אלקי אביק"ו¹¹) באים **בראית עיני השכל**. נערך רוחו העניק – שזוהי ההכנה לגאלה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹², שאז ק"י לומר פנימיות התורה (דיעת אלקות) בתכלית השלמות, כמ"ש¹³ "ישקני מנישקות פיה", "שיהי' הדיבור עמו פה אל פה¹⁴, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"¹⁵, "מאתי" ממש, ולמדה ק"י באופן ש"לא למדו ענד איש את רעהו גו' כי כולם ש"ל **אדע** אוח"ו¹⁶, ויחזרה מזה, באופן של ראי, "יזרא אלוי ה", "יהו עיניך וראת את מורק", בראי חושית.

וגם ענין זה מודגש בפועלותו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו הידועה¹⁷ בענין "כל היצא למלחמת בית דוד", שתלמידיו תומכי תמימים הם "חילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיח"¹⁸, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח¹⁹: "ילחם מלחמות ה" עד ש"יצא", כמרומו גם בהמשד הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיח" – "ברוך ה' לעולם אמן **ואמן**"²⁰, ש"אמן" (ולאכ"ל ב"פ אמן) מורה

- 10) ובפרט במאמרי החסידות שלי, שבהם בולט ומרחש בתור הרהבת הבאור הבהמה והשנה, ועד שנקרא עמי חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקי"ח ח"ב קינ, א. וראה גם ספרי-שיחות תשי"א ח"א פ' 117-118).
- 11) דח"י ב"ח, ט. וראה תניא קי"א קנז, ו. ועוד.
- 12) ראה אמרי"ק דובשיש"ס הידועה – ש"יש בתחלתו, ובליב.
- 13) שר"ש א, ב ובפיש"י.
- 14) צדור המור עה"פ.
- 15) ישעי נגא, ד. ויקי"ז פ"א, ג.
- 16) ירמי לא, לג.
- 17) שיחת שמח"ת תת"א – לקי"ח ח"ד תשפ"ג, ואילך.

עולם" (37) ש"בונה המקדש" 38 - תנך ומיד ממש. . כיון שכבר נתקיים מ"ש 39 יזקבשו את ה' אלקיהם ואת רוד מלכם" (כפי שאמרו בקידוש לבנה דחודש מרחשוון⁴⁰, ובתוספת אמן⁴¹, שמורה על הקיום בפועל ממש⁴²).

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאות של משיח ביעוץ משיח (בר'י היחידה) שבכא"א מייחדל, קיימת גם מציאות של משיח בפועל (יחידה הכללית) - כידוע ש"בלב דר דודר נולד א' מודע יחודה שחוא ראוי להיות משיח לישראל⁴³, א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו המשיח וישלחו כו"⁴⁴, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', ה' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הדעת כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁴⁵ שבדורנו, שכבר נסתתמו ונשלמו כל ענני העבודה ועומדים מוכנים

הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החודשים שלאחריו, ובמילא כ"ף מרחשוון, הכתר דמרחשוון, כולל גם הכתר דהחדשים שלחודש: הכתר דחודש כסלו, שסימו בימי תנוכה, תוכת המזבח והמקדש²⁶, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמו שבתורה²⁷, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו²⁸; הכתר דחודש טבת²⁹ - ירח שהגוף נהנה מן הגוף³⁰, שרומז על ההנאה והגוף שלמעלה, יש האמית, מהגוף שלמטה, יש הנבואה³¹, והכתר דחודש שבט³², אדמו"ר, ש"לכ 33 מעשיו ותרותו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו. . מתגלה ומאיר. . ופועל ישועות בקרב הארץ³⁴, וכן הכתר דהחדשים שלא"ח"ז עד לסיומה של שנת הצולק³⁵ במעשה דינו כוננו", בנין ביהמ"ק השלישי על"ה המלך המשיח, "מלך מבית דוד³⁶" (ש"כ"ה) בכתר מלכות. . לו ולבניו. . עד

לחזור משיח במדע (ול"ש מ"א רמז פקד) ש"בב"ה בסלו נמר מלאכת המשכן ונעשה מקופל עד אחד בנין. . ונעשה המסד בסלו שגמרה בו המלאכה, אמר המל"ה על לשלם מה ששם לו המל"ה, תוכת השמונה³⁷ ומסיים: "כן מרחשוון (שבו נשם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתה תפלה לשלם לך" - בהונת ביהמ"ק השלישי שהתי' בחודש מרחשוון.

- (33) תנוה אה"ק סוף"ו"י"ח.
- (34) ובפ"ק בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) לחילוי והשלמות לעשרי שבט.
- (35) בהמתר חודש ניסן - בימי עשתי עשר יום, שקשור עם בתי הכתר (כ"ל הערך 32).
- (36) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
- (37) שם פ"א ה"ז.
- (38) שם רפ"א.
- (39) הושע ג' ה.
- (40) ראה סה"ש תש"ב ח"ב ע' 66 וא"ל.
- (41) ר"ת א"ר מלך נאמן" (שבת קיט, ב' סנהדרין קז, סעי"ב וא"ל).
- (42) ראה חז"א מוה"ש"א לסנהדרין שם.
- (43) פ"י הבכורות למילת רות.
- (44) ראה שריש ח"ת"פ ח"ת"פ (ח"י) בסופו (ספ"ח), וראה ש"ח פנת השרה מעי הא"ף כלל ע', ועוד.
- (45) יחידה הכללית שמוארה ופתולה בושמתו של נשיא חדר, שכולל את כל נשי" שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום

- (26) לחזור משיח במדע (ול"ש מ"א רמז פקד) ש"בב"ה בסלו נמר מלאכת המשכן ונעשה מקופל עד אחד בנין. . ונעשה המסד בסלו שגמרה בו המלאכה, אמר המל"ה על לשלם מה ששם לו המל"ה, תוכת השמונה³⁷ ומסיים: "כן מרחשוון (שבו נשם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתה תפלה לשלם לך" - בהונת ביהמ"ק השלישי שהתי' בחודש מרחשוון.
- ולחצי גם מהשייכות לפישרת וירא - שביסודת נאמר "הר' ה' רמז", י"ה יבחר ויראה לו את המקום הזה לחשרות בו שכינתו ולהקריב כאן קבוצתו", כב' יד ובפר"ש).
- (27) ראה בארובה אמ"ש שער הק"ש פ"ד וא"ל: ועוד.
- (28) כולל ובמיוחד ל"ף בסלו שבו נשלמה התאולה ד"ה"ט כסלו, ד"ה לחסידות.
- (29) ולהעיר, שפ"ק בו הוא יום ההולאה דהרמב"ם ז"ל. שיתום והתום ספר החלכות שלו הוא בחלכות מלך המשיח.
- (30) ממילא ג' א.
- (31) ראה לקושי חט"ז ע' 382 וא"ל.
- (32) חודש ה"א (יעשתי עשר חודש"י) - שקשור עם בחי' הכתר שלמעלה מעשר ספרות.

אנו שמחים להגיש בזה לקהל קוראיו ש"י חלק שמיני מתוך יומן תשי"ב משי"ק פ' ירלא, כ"ף מ"ח - עד עש"ק פ' חיי שרה

היומן החל להתפרסם בגליון שכט ובע"ה ימשיך להופיע כאן כמידי שבוע קריכת היומן ונעשתה ע"פ מס' יומנים של א"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעליו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין" [תודתנו נתונה לארכיון "יעד שיחות קודש" אשר הואל לפרסם יומן זה ע"ג גליונו. היומן כולו יפורסם א"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תשי"א] נערך ע"י מערכת "דני המלך" - ע"פ רשימה פורסית, כ"לי אהרית'

יוס פ"ח א"א-תש"ן: אחר תפלת ערבית איתל כ"יק אד"ש לחורי חתן בר מצוה מול-טוב. מעין זאל הערך בשו"ט, אריכות ימים.

יוס פ"ט פ' וואג פ"ג א"א-תש"ן - יוס פולמ"ט מ"ג אשא"ר אופ"ט ג"א: כשבא כ"יק אד"ש מביתו אמר לא שובעוה 1:30 תהי' התוועדות קצרה.

בעת התפילה רמז כ"יק אד"ש לנגן "האדרת והאמונה".
 בשעה הגיל נכנס כ"יק אד"ש להתוועדות, עשה קידוש, נטל מן הפתונות וכיסה א"י במפנית נייר ובירך עליהם.

בשיחות דיבר כ"יק אד"ש אודות יום החולדת וקביעותו בשבת, וכן אודות הכניסה לשנת הקי"ב. כ"יק אמר שני שיחות אודות פרק ק"כ שבתהלים.

בא השיחות אמר כ"יק אד"ש שאמנם ישנה בשבת תענוג" אבל אניני חייב לקבל "תענוג" זה ויש לזמן לפני ההתוועדות עבור זה, (חילד ואמר): או אם יהי' - שלא כראוי הציבור - זמן לאחרי ההתוועדות לישון... כ"יק אד"ש לא אמר מאמר.

נבואה גלוי' ממש של בעל יום ההולדת

... רואים בעליל של חסימים שהבאו במרא ומדושי חיז'ל אודת עקבתא דמשיחא - נתקיימו בשלימותם בדרגו זה!

ומה שישנם כאלו שוליעיגים לזה כו' - הרי **אדרבה**: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדרו האחרון של הגלות, הדרו שיזכה לגאולה - בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודת "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה - שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני **למעלה משמונים שנה** חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב **דמינו** אלו - נבואה גלוי' ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות - דרוות - של מחרפים: דרגא ראשונה (דרו הראשון) - "אשר חרפו אויבך ה'", אלו שמנאדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודגא שני (דרו השני) - "אשר חרפו עקבות משיחך", יהודים שבכלל הם "מאמיניגים בה' ובתורתו", ועד שיש בנייהם "פייגע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחפרים ומלעיגיגים לענין זה! והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משיחה" כזו: יהודי ש'אמאין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסרף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" - האמת היא שזחו המשרד ותוצאה מהדרו ד"אשר חרפו אויבך ה'", אבל הם מליבישלים זאת באיציטלא של "יראת שמים"...

דבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיוסודי הדת, יז' עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם ש"ל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא הודרי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמפלישי זאת באיציטלא של "יראת שמים"!

בימינו אלו - קם הדבר והי' לעובדה מציאותית

אמנם, בימינו אלו - קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תמיצ' "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אמר שונמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", הנה זה עומד אחר כתלנו" - אינם יכולים לסבול זאת, ועד

כ"ח מ"ח תשס"ז
ברוקלין
שלום וברכה!

... ויה"ר כמו שכחבתי לאיזה מאנש"ש שם, אשר כיון שהכפר מורגל בנסים, הנה גם בזה תהי' הנהגה נסית, נס בתוך נס, שמבלי להביט על מרז"ל שבלי מחזיק ברכתי של הקב"ה הוא השלום, לא יזיקו חי' המאורעות הנ"ל לקבלת ברכתי זה הקב"ה, וכן לא תפעול קלות הדעת של הדוריים על הבנות ולא על הבנים ויהי' זה כפר חב"ד במלא מוכן המילה, וכבקשתו של כ"ק מר"ח אדמו"ר בראשית קבלתו הנשיאות - הנה יהי' כל זה דוקא בחסד וברחמים. וכיון שלא זכיתי שדברי ישנו המצב בזה, הנה יעשה זה ככה עצמם, ובלבד שיעשה הדבר ויתקופו הלבבות והתשובים אחר אל אחד, וכולם יחד יעשו אגודה אחת לעשות רצונו בלבב שלם

נחנתי ממי'ש שהדגישי על ההכרח למשמעת בבתי ספר הרשת ואף אם ישנם טענות הנה בידם להגישי תלונה, אבל לא להפריע המשמעת, שזה נוגע לעצם קיום הרשת, וברדאי גם להבא יעשו בזה בדרכי נועם ובדרכי שלום, ויהי'ר שיעצליחו.

י"ג מ"ח תש"ח
ברוקלין
שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מי"א מ"ח וברדאי למוחר להארך, אשר מכל התירוצים שההסברות לא יתוסף בדיעת התורה וגם לא בלימוד התורה, ועפ"ז - גם בשני הקיין בעברדה (תפלה) וגמ"ח (כללות המצוות) וכידוע הפסק, אשר גם באונס - כמאן דעביד לא אמרינן. ויהי רצון שעכ"פ מבאין ולהבא יהי' תנ"ל כרבעי, וכיון שצריך תיקון רק על העבר והרי להבא יהי' מתאים להוראת חז"ל הובאה באגרת התשובה פרק ט': אם הי' רגיל וכי' ואין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכה לבשו"ט
בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א, מתכיר

לפינו לקט מעניין של ה' אגרות מ"ק אד"ש

מרה"מ מתאילכים הסמוכים לכ"ף מר-חשוך
(וכלל הדוע מתפרסמות כאן לראשונה)

כ' מ"ח תשי"ז - ברוקלין

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מאי מ"ח, בו כותב ראשי פרקים מהפעולות בהשבעות שעברו. ובראי אשר האורחים ש"י שבאו מכאן ערכו הדעות באופן המתאים ומסור פ"ש, ועב"פ נקודות מהמדובר בעת ההתערות, ויד"ר שירבאו תוספת בהנוגע להפועל ממש.

במ"ש אורות המשאל, אין כראי להשתדל שיפנו לכאן בוד"ל, בכל אופן שבענין המתאים ובאופן המתאים - יש מקום שאנ"ש הנמצאים על אחר שתתפת במענה על ה"ל, ואז יש מקום שיצטוו בהמענה שלהם משיחות וכו'.

מכתב המענה על מכתבו הקודם - בוראי נתקבל מאז.

בכבוד וברכה, המזכיר

י"ז מ"ח ה'תשי"ט - ברוקלין

שלום וברכה!

מאשרים קבלת מכתבו מר' חשוך והקדמתי, וכבר נענה באופן רשמי בהמכתב להודעות שונות, אף שתקתי שגם להבא לא ימנע הטוב מלהודיע ע"ד הנעשה בכפר ה"כ"ד, נוסף על עניני הרשת. וידוי ראון שהדינה בשו"ט הן בנמשותי הן ברהנתי.

במ"ש אורות עניני פרנסה, מוכן שבח צריך להתייעץ עם ידידי שם במקום, ויודיעם כל הפרטים בוד"ל, אלא שבבעיני מגביות, מוכן וגם פשוט - שצריך להיות ועד, וכדוראות תורה בהנוגע למשד רבנו, והציווי גם לדורות בוד"ל.

אינו כותב בעניני בריאות, שבוראי זהו סימן שהוא וכל ב"ב שיחיי בקי הדבראות, וידוי ראון שתכד"י יבשר טוב הטוב הנראה והנגלה בענינים הכללים ובענינים הפרטים גם יחד.

ברכה לבשו"ט בכת"ל - ח"ק

שהם מחרפים ולונגים מזה; ולא עוד אלא שמתחכמים ילדי ישראל ברוח זו - לחרף "עקבות משיח", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת - יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [אין יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כי" בביאת המשיח], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיח", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבא הגאולה...

תנחה כזו, ועוד במסרה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגניקער" בכבוד ובעצמו, הידע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידע פתגם החסידיים ש"עשו"הי" לובש"א" וידעניג קאפאטע מיט א גארטל"...

יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" - הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו - אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות - אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם!"

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה - הרי מפורש במש"א "כלו כל הקצין ואין הדבר תלי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעלך את ביאת משיח!... אלא שגם "גלות" זו לא צריכים לתת לנו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיחי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש - מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן חדר השני שאודותי מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את העין ד"אשר חרפו עקבות משיח"!!... וכמפורש בחז"ל: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח"!

ולא עוד אלא שבדאי שסוכ"ס "יעקב עליו רוח ממודים", ויחזור בתשובה - בין אם רצונו בכך ובין אם לא... ובלשון הדיע: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז - קרינו בו "יקריב אותו לרצונו", היינו שזרוב את יצור נפשו הבהמית, ושב בתשובה אמיתית כו'.

(משיחת ש"פ ד"ר שרה ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

אינם יכולים לסתול שיהודי אומר "הנה משיח בא"

חסוג ד"אשר חרפו עקבות משיח" אינם "אויביך ה" - אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסתול שיהודי אומר "אט אט קומט משיח" [= הנה הנה משיח בא], מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיח"!!...

זרה אפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו - לבטל את העין ד"אשר חרפו עקבות משיח", וזאת - ע"י הפעת המיעינות חוצה, היינו, שיצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליבוואויטיש"... וחולך למקום ה"חוצה", שיש נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיח", ושם מפיץ את מעינות החסידות!

(משיחת כ"ף מ'תשס"ח - בלתי מוגה)